

la faRga

revista de Salt

ANY XX - NUM. 176 - SETEMBRE 1999 - PREU: 300 PTA.

**40 anys d'Escoltisme
a Salt**

Lluís Mateu

El meu cinema Paradís

Molta gent recordarà la pel·lícula italiana "cinema paradís) dirigida per Giuseppe Tornatore i interpretada entre altres per Philippe Noiret. Una pel·lícula que va arribar al cor dels qui d'una manera o altra vàrem créixer i formar-nos amb el cinema. Tota una època que no tornarà per les circumstàncies en què la vàrem viure.

Era un temps en què el cinema era pràcticament l'únic espai de llibertat (amb reserves) i, sobretot, per fer volar la imaginació de tota una generació, i no només en el nostre país, com demostra la citada pel·lícula italiana. També era una manera d'esplaiar-se, d'alliberar-se i de sortir amb els primers amics. De viure i revivre unes aventures impossibles aleshores per a tots nosaltres.

Els de la generació dels anys cinquanta, tots hem tingut el nostre cinema Paradís. El meu va ser el cinema Núria de Salt. Aquella manera de veure i viure el cinema que no enyoro, però que no tornarà mai més: les dobles sessions amb el NODO entremig. Aquelles tardes dels diumenges i els dies festius, anant a les tres de la tarda a fer cua amb els amics per poder ser dels primers d'entrar i buscar un bon lloc. Sempre s'omplia, fessin les pel·lis que fessin.

El dilluns dia 11 d'octubre vaig anar a l'enterrament del propietari d'aquell meu cinema Paradís: Lluís Gubau.

Amb el Sr. Gubau, que quan era petit només en sabia el nom, amb els anys hi vaig tenir una molt bona relació de respecte i d'admiració mútua. De les moltes anècdotes, en recordo una. Era precisament davant d'un dels seus cinemes (als abc de girona) a on és projectava la pel·lícula "cinema Paraíso". Ell em filmava amb la seva videocàmera i jo li explicava el "meu cinema paradís". Aquell vespre, ell tenia un sopar per celebrar el seu patró (St. Joan Bosco) amb altres empresaris cinematogràfics i volia passar la meua "opinió i experiència". Em vaig sentir una mica Jacques Perrin, el coprotagonista de la pel·li que una vegada ja s'ha fet gran recorda quan torna al seu poble per a l'enterrament de la seva mare: els records d'infant, el cinema, el projeccionista, els amics, els veïns i el propietari del cinema.

Amb la mort del Sr. Lluís Gubau s'acaba una manera de ser empresari de cinema (queda encara el seu germà Esteve). La

família Gubau havia tingut i subministrat pel·lícules dels cinemes "paradís" de diverses poblacions com Anglès, la Celler, Amer, Salt, Sant Gregori, Bescanó, Breda, l'Escala...

El Sr. Lluís Gubau estimava el cinema i a més en veia sempre que podia. Era normal veure'l en els seus cinemes i en els de la "competència" com a espectador. Va ajudar molts cinèfils i va fomentar la creació del Cinema Club de Girona, els anys seixanta, setanta; també del cinema estudi Truffaut. Era propietari del (de moment) desaparegut Cinema Modern, juntament amb la família Gratacós de Banyoles, una altra saga d'empresaris cinematogràfics.

Sé que allà on sigui, seguirà veient cinema. Per això aprofito per donar-li les gràcies en nom meu i el de tota una generació que vàrem aprendre a estimar la vida veient cinema en els seus cinemes paradís.

GUILLEM TERRIBAS

**IMPREMTA
PAGES, S.A.**

Can Planas - Paratge Ca l'Aulet, s/n
Tel. 972 42 01 07* (3 línies)
Fax 972 42 22 67
17160 ANGLÈS (Girona)

40 anys d'escoltisme a Salt

ANY XIX/NÚM. 178
SETEMBRE 1999

PORTADA: Lluís Mateu

Curs 1999-2000

40 anys d'Escoltisme a Salt.

LA FARGA/ Revista de Salt

EDITA/ Casal de Jubilats de Salt

DIRECCIÓ/ Josep Cristòfol i Darné

COORDINACIÓ/ Ma. Àngels Mir

CONSELL DE REDACCIÓ/ Josep Cristòfol i Darné, Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan Boada i Reig, Jaume Bosch i Termes, Benet Galí i Johera, Agapit Alonso i Pont, Ricard Giménez i Camins, M. Àngels Mir i Casas, Lluís Rovira i Pato i Gerard Carreras i Comas

COL.LABORACIÓ HABITUAL/ Salvador Sunyer i Casadevall, Jordi Soler i Quim Pla.

COMPAGINACIÓ/ Xarri Terribas i Roca

CORRECCIÓ i ESTIL/ Toni Rusalleda

FOTOGRAFIA/ Xavier Pascual

PUBLICITAT/ Vicenç Saurina

DISTRIBUCIÓ/ Pitu Geli

ADMINISTRACIÓ/ Joan Boada i Reig

TIRADA/ 1.500 exemplars

REDACCIÓ/ Passeig Verdaguer, 1

Tels. 972 23 04 98 - 972 23 85 78

IMPRESSIÓ/ Impremta Pagès, S.A.

Tel. 972 42 01 07 - ANGLÈS (Girona)

DIPÒSIT LEGAL/ GI-356/79

SUBSCRIPCIÓ ANUAL/1.500 pta.

Fa quaranta anys que l'escoltisme de Salt espera que se li reconegui la seva tasca com a moviment educatiu en el nostre poble. No parlem de concedir-li cap menció honorífica ni placa commemorativa, perquè els nois i noies que han fet possible la continuïtat de l'Agrupament Escolta Sant Cugat al llarg d'aquests quaranta anys són ben lluny de voler cap benefici ni honor per a ells mateixos.

L'escoltisme de Salt ha estat una eina eficaç d'educació de molts infants i joves, avui pares i mares de família molts d'ells, i alguns avis i àvies també els hi trobareu, i encara més ho han de ser en els propers anys. No podem prescindir del treball que els i les caps escoltes fan generosament pel nostre poble, i en canvi no han trobat el suport que mereixen. És per aquesta raó indiscutible que des del Consell de Redacció de la nostra revista reclamem per a l'Agrupament Escolta Sant Cugat la consideració que mereix, el suport que necessita per desenvolupar les seves activitats, i per deixar d'una vegada per sempre la precarietat de mitjans que ha patit al llarg d'aquest gairebé mig segle d'existència.

Volem aprofitar també l'aniversari dels escoltes per encoratjar-los a mantenir fidel el seu SERVEI, que el necessitem i agraïm de tot cor. I posats a rendibilitzar la celebració que ens proposem, ens permetem animar els caps escoltes que es plantegin fer créixer encara més l'Escoltisme saltenc amb l'inici d'un nou agrupament a la nostra vila.

De l'escoltisme de Salt dels anys seixanta que va néixer mig d'amagat, ja en queda només el record i la feina feta; ara cal encarar-lo cap al nou segle. Aquest és el repte que no dubtem que assolireu amb escreix. Gràcies.

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESADES EN ELS ARTICLES SIGNATS I QUE PUBLIQUEM ÍNTEGRAMENT RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN SE N'INDIQUI LA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

COL.LABORACIÓ

El meu cinema Paradís.....2

EDITORIAL

40 anys d'escoltisme a Salt.....3

CONTES I NO

Un dia de platja.....4-5

MATÍ D'HIVERN

Tren meditatiu.....6

FENT CAMÍ

Viatge a Terol.....7

VUIT DE DESEMBRE

Oblit de records.....8

TEMA CENTRAL

40 anys d'escoltisme a Salt

El perquè dels 40 anys.....9

L'escoltisme ahir

Un escoltisme obrer i camperol.....10

L'escoltisme una forma de viure.....11

Activitats varies.....12-13

L'experiència de fer de cap.....14-15

El meu escoltisme.....16

L'escoltisme,

un estil de vida.....17

L'Agrupament Escolta

Sant Cugat.....18

La promesa escolta,

reliquia o actualitat?.....19

L'escoltisme: proposta de futur

L'escoltisme a Catalunya:

reptes per al futur.....20

El futur de l'escoltisme,

és ell mateix.....21

Recull fotogràfic.....22

Acudit fall.....23

Un dia de platja

Aquell matí ens vam aixecar d'hora. L'home del temps havia dit, després del telenotícies vespre, que avui faria un dia molt assolellat i era qüestió d'aprofitar-lo. Al cap i a la fi no hi ha tants dies de festa a la setmana i és cosa de sortir els diumenges. I a l'estiu és quasi obligat anar a la platja.

I així fou com l'Abraham, la Ruth i els seus fills, Job i Ibori, carregaren el petit cotxe sota casa. Hi posaren la taula plegable, les cadires, la nevera portàtil, el para-sol, les ulleres d'aigua i els

peus d'ànec... i empengueren camí cap a la costa.

A l'alçada de Llambilles començà el pas lent de la cua i la presència dels mossos d'esquadra a ban-

da i banda de carretera feia el trànsit més fluid. Però un cop vam passar Cassà la conducció fou cada cop més lenta fins un punt que ens vam aturar. Es veia una

**frigorífics del ter,
s.a.**

**ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC
I SALA D'ESPECEJAMENT NÚM. 10.4125/CAT-10.03930/GE**

c/ Major, 419 - Tel. 972 23 31 11*
17190 SALT (Girona)
Fax 972 24 45 18

Télex 56204 FTER-E
Apartat Correus, 239
17080 GIRONA

CONTES I NO

enorme cua de vehicles aparcats al bell mig de la carretera. Feia molta calor i l'utilitari no té aire condicionat... i després d'una bona estona d'impaciència i d'entrar i sortir del vehicle, quatre vegades, l'Abraham digué: "No hi arribarem mai. Amb tants de cotxes no veurem la platja fins a la tarda".

La Ruth feia que sí amb el cap.

-On és la mar?

-Preguntaven en Job i l'Ibori.

-No us preocupeu -commentà l'Abraham. Jo conec una drecera que ens hi portarà directament i de passada hi arribarem abans.

Després d'un revolt a l'alçada d'un hostel de la carretera de Sant Feliu, l'Abraham enfilà el cotxe cap un camí rural que s'en-dinsava a les Gavarres. Pujades i baixades. I cada cop feia més calor. De fet era un dia d'estiu i el cel tot blau, amb un sol que ho rostia tot.

I més pujades i baixades.

- Arribarem aviat? -digué l'Ibori.

- Sí fill meu, ja hi som a prop.

I al cap d'una bona estona arribaren a la costa. La sorra era més que calenta, quasi cremava,

i era una platja molt ampla.

- Ole! Ole! -digueren els nens....

- Hi hem arribat els primers...! -afirmà l'Abraham.

- Però, òndia! On és l'aigua?, -preguntà la Ruth.

- És veritat -contestà l'Abraham.

No hi ha l'aigua. Només la sorra. Sorra i més sorra...

Desgraciats de nosaltres, ha desaparegut l'aigua del mar, el

llunyania una quantitat immensa de sorra.

- I, per això, com l'altra vegada fou per un excés d'aigua, aquest cop ho serà per una mancança de líquid intel·ligent.

- Això és el final.

L'Ibori m'estira el baix de la samarreta, me'l miro i allarga el braç cap a l'horitzó.

- Mira, pare! -digué... I a la llu-

que vol dir que si no hi ha una massa important d'aquest líquid en el planeta s'acabarà la vida a la terra.

- Ostres! La profecia!

- Aquest món s'acaba.

Es veia en tota l'extensió de la

nyania es veia un beduí damunt d'un camell.

- Ostres! -digué l'Abraham...-

Em sembla que ens hem equivocat.

UNDARA

estació servei CLAU, S.A.

Gasolina súper - sense plom

(95 i 98) - Gasoil "A" i "C"

Petroli per a estufes

Rentacotxes automàtic

Olis Recanvis

Ctra. Nacional 141, km. 110

Tel. 972 44 03 03 - 17162 BESCANÓ

Països Catalans, 57 - Tel. 972 24 05 64

Marquès de Camps, 79 - Tel. 972 24 27 50 - 17190 SALT

Comerc

TURRÓ.S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINÀRIA I
UTILLATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig dels Països Catalans, 56

Tel. 972 23 37 31 - Fax 972 24 11 81 - 17190 SALT

Tren meditatiu

Aquell ritme trepidant li feia recordar a batzegades. El tren semblava sanglotar de pena i ràbia, estúpidament. Per un instant, en Pau es creia assegut dins la panxa d'una fera llarguíssima, com un cuc gegant que, dotat de sentiments per un científic boig, es convulsionés alterat de la mateixa manera que ho fa quasi tothom davant la impotència. Havia comprat el bitllet de tornada abans d'encaixar la carbassa i, amb tota la cordialitat del món, s'havia acomiadat d'ella. Dins l'enorme cuc espasmòdic i de rodes d'acer, el noi s'excavava amb èmfasi els racons del pensament més castigats per trobar el motiu o la raó d'alguna cosa, de tot. Pensava que alineant en fila índia tots els fets del dia que ell havia trobat negatius s'arribaria a la Lluna, o encara més, a Júpiter, no!, a Plutó! Però aquesta idea l'abandonà de seguida, no fos cas que algú llegís els pensaments i es burlés d'ell. Tot gratant la llaga, recordava com la va conèixer, tot just el dimarts passat, i amb un esforç d'autodisculpa va creure que només per aquest motiu ja no calia fer-se mala sang. De fet no hi havia massa esperances, posem un quaranta per cent, però ho havia de provar perquè ja se sap que qui res canvia res té, res fa, res és. El que realment l'emprenyava era el retard del tren, haver-se hagut d'esperar quasi tres quarts d'hora; això sí que és un bon motiu per cabrejar-se... I, a més, el seu abatiment es devia a altres coses. Al matí, passejant pel poble desconegut, tenia la sensació de

ser un estranger, un sobrevingut, ja sigui per culpa de l'ambient, dels avis mirant de cua d'ull o senzillament, pensava, pel seu propi complex d'inferioritat. Era aquell un poble prou gran perquè no s'adonessin de la seva arribada?

En Pau desitjava que fos així; no volia cridar l'atenció. Havien quedat a la plaça i estava nerviós, anhelós de saber què passaria. El que va passar no tingué res d'especial, tan sols una sensació d'un agre menyspreu amb una agra disculpa. Tot i així, el que més el torturava era la seva pròpia ingenuïtat, la seva poca malícia i, consegüentment, el seu irremeiable inconformisme davant tot. Per què han de gorgotejar les parets amb dibuixos i firmes il·legibles? Per què no arreglen d'una vegada aquella façana que cau? No seria possible multar els qui vesteixen de skin? Realment, aquell dia havia sigut una merda, tan immensa com el cuc de la seva imaginació.

En un principi en Pau feia veure que no li molestava el soroll. Procedent d'un walkman a tot

volum, se sentia per tot el vagó un bombo acompassat, insuportable, que semblava acompanyar el galop desbocat del tren. Espontàniament, aparegué un llunyà comentari d'un passatger: "Però mira que en són, d'emprenyadors, els dos rapadets del darrere!" Li feia certa angúnia girar-se per comprovar si aquella música sense pentagrama venia d'un rapat, i en aquell moment li vingué la imatge del cuc gegant que engoleix tot el que troba per davant, tots els petits animals que se li interposen, de manera que dintre el seu ventre s'hi acaben agrupant bèsties de les més diverses espècies: uns de pacífics, uns d'agressius, uns de bonics, uns d'extremament lletjos... Es va girar i no hi hagué sorpresa. Era un d'aquells dies en què un se sent capaç de plantar cara al món i en Pau es va sentir amb prou valor per dir-ne quatre de fresques: "Escolteu, nens, millor que tanqueu la ràdio i no molesteu més".

GUILLEM MOLLA

Viatge a Terol

**CIUTAT D'ALBARRACÍN,
6 d'agost de 1999**

Haig de fer-vos una important recomanació: si un dia se us acut viatjar fins a Albarracín, procureu arribar a la ciutat amb la claror del dia, perquè el seu primer esguard us resultarà captivador. En primer lloc clissareu la vega del riu Guadalquivir repleta d'horts, grups de cases disposades, aparentment sense massa ordre ni concert, i el petit campanar de l'ermita de Santa Bàrbara. A mesura que aneu avançant, dues muntanyes enfront vostre s'aniran obrint de bat a bat al mateix temps que brollaran del seu darrere un tros de muralla, la catedral i un nombre indeterminat de cases adossades al monticle rocós i meandre sobre el qual s'erigeix la ciutat. Albarracín emergeix tot donant-vos la benvinguda talment contempléssiu el despertar d'un nou dia.

Albarracín es troba a 1.180 metres d'alçada sobre el nivell del mar amb un clima d'alta muntanya i, amb poc més de 1.000 habitants, representa el major nucli urbà de la comarca de la Serra d'Albarracín. L'Albarracín resistent immortal davant el setge de

Pere III d'Aragó ha estat condicionat des del passat pel medi físic i avui es veu afectat a més per un mal endèmic:

la despoblació, resultat de l'emigració cap a la ciutat i amb el consegüent envelliment de la població restant. Els recursos econòmics, per altra banda, també són força limitats, ja que es basen en la ramaderia i l'explotació forestal. Es practica una agricultura de subsistència i el turisme és reduït. La ciutat ha patit diverses transformacions al llarg de la seva història. Resten vestigis d'un castell i de la coneguda torre de defensa anomenada de Doña Blanca (batejada així a causa d'una vella llegenda local). També podem gaudir de l'existència d'una important part del recinte emmurallat del s.XI (restaurat amb posterioritat al s.XIV i endavant). Una catedral es construí sobre les restes d'una mesquita musulmana, donant origen a la seu del bisbat d'Albarracín. Són cinc les esglésies amb què compta una població de dimensions tan reduïdes. Quan al

s.XVI es faci prescindible la muralla, la població abandonarà l'espai tancat, els carrers estrets, les cases de diverses plantes de construcció vertical que donen al carrer de dalt i alhora al de baix, i es calcula que entre els segles XVII i XVIII serà quan el nucli urbà s'expandirà cap a la vega.

Si el segle XX ha condicionat aquesta població a representar un paper bastant més discret que en el passat, això no vol pas dir que no puguem imaginar un Albarracín protagonista d'alguna de les gestes del Cid Campeador, o reconèixer el zoco de l'actual plaça Major, mentre ens passem per uns carrers i admirem les façanes d'unes cases l'esplendor dels quals prové de l'època dels cavallers navarresos de la dinastia dels Azagra.

M. HELENA OLIVELLA GONZÁLEZ

Sport Garatge, s.a.

- * Reparacions
- * Greixatges
- * Neteja

Ps. Marquès de Camps, 5
Tel. 972 23 33 11
17190 SALT

SERVEI OFICIAL

VOLVO

Camions i Autobusos

c/ Vilablareix, 1 (cant. c/ Montfullà)
Tel. 972 23 38 61 - 17190 SALT

SERRALLERIA

V *Lluís Valentí, s.l.*

FERRO i ALUMINI

c/ Lluís Moreno, 11 - Tel. 972 23 75 00
17190 SALT (Girona)

Oblit de records

La seva història començava en una estació de tren quan, enmig de glopades de gent que corrien com riuades d'aigua escales avall, va sentir una mà amiga al clatell. Aleshores tenia vuit anys i la incertesa escrita als ulls. Una monja de l'orfenat l'havia conduïda a un vagó, i quan s'inicià el trajecte comprengué que les terres que ella contemplava a través de la finestra i que se li feien fugisseres a causa de la velocitat, eren des d'aquell moment unes terres que no li pertanyien, que aquell tros de cel que l'acompanyava en les nits de perpètua solitud seria distint del que la bressolaria a partir d'aleshores, perquè el viatge seria llarg i el destí encara per escriure. Només recordava sensacions, olors; els anys s'havien encarregat d'oblitar el que era balder. No importava, per a ella, la vida; plena i segura s'havia encetat en la mirada fixa d'aquell tren, que des de la seva dimensió reduïda, considerava gairebé gegantí.

Des d'aleshores tot succeí de pressa, d'un mode àgil, gairebé veloç. Els anys anaren modelant el seu cos talment com un escultor que somia fer la figura perfecta. El seu pensament, la seva personalitat, s'adequà al ritme inexorable del pas del temps i vint anys més tard era una dona forta, tot i que sovint la debilitaven fins a doblegar-la els seus orígens. Sentia a frec de pell la cremor de qui li falta un tros de vida, de qui li manca una part de la seva història. Per ella no havien existit mai aquells anys a l'orfenat, aquell temps remot que s'esforçava a recloure a la part més llunyana de la seva ment. No havia conegut cap més família que la que descobrí per una juguesca benèvola del destí aquell matí fred de desembre en una estació de tren. Sempre havia cregut que era filla de la dissort fins que de cop es trobà envoltada de tres germans i de dos adults que li feren de pares. L'estimaren i la comprengueren i

volgué idear la quimera de considerar-se membre natural d'aquell clan familiar.

Ara, asseguda a la sorra deixava que l'aigua salada li acariciés els peus, les cames.

Esperava un fill a dintre seu; tot s'havia transformat. Sentia com si una màgica metamorfosi que l'emboïllava tota li embellís el rostre i la persona. De cop experimentava a les seves venes la necessitat de viure amb més intensitat, amb més fervor, per poder protegir el petit ésser que s'aferrava a les seves entranyes i creixia al seu interior. Volia proporcionar-li tot el que a ella li mancà els primers temps de vida; volia escalfar la seva presència i dins el seu pensament engalanava el món per preparar la seva arribada.

IOLANDA VILA I SERRA

FRADERA PINTORS

Passeig Josep M. Folch i Torres, 21 - 17190 SALT
Tel. i Fax: 972 23 96 66 - Tel. Mòbil 629 73 83 18

CONFITERIA i PASTISSERIA
i GRANJA
MARGENAT

Especialitat en gelats

Abat Oliva, 10 - Tel. 972 23 06 79
Major, 57 - Tel. 972 23 00 61 - 17190 SALT

El perquè dels 40 anys

Fons: família Pons i Busquet

Fons: Dolors Madeo

Fons: família Pons i Busquet

Aquest curs escolta 1999-2000, l'últim del mil·lenni, l'Agrupament Escolta Sant Cugat de Salt commemora els 40 anys. No ens impressionen aquestes xifres, però comencen a ser moltes les històries personals que sumem la història de l'escoltisme a Salt. Tot plegat ha fet el seu forat en el tarannà del poble de Salt. Alguna cosa deu tenir l'escoltisme que encara avui mogui l'educació de molts de joves.

A finals del curs passat, des del Consell Assessor de l'Agrupament es demanà la col·laboració d'antics escoltes per constituir una "Comissió 40 anys". El propòsit era que una comissió endugués un seguit d'actes per celebrar aquesta data de la millor manera possible. La resposta ha estat positiva. Així ha nascut un projecte senzill, carregat de propostes de futur i que avui ens il·lusiona a tots.

Partim d'un passat, d'un cert gruix, que ens anima i que volem recordar en aquesta publicació i en l'exposició que estem preparant.

Vivim un present, en el qual l'escoltisme continua viu, amb una manera de fer i amb uns valors. En aquest sentit hem preparat una jornada per a caps, una festa commemorativa, una trobada d'agrupaments i un intercanvi internacional.

Apostem també per rebre el futur treballant. Tindrem un debat públic sobre perspectives de futur i volem donar suport a l'Agrupament creant un grup d'antics escoltes i amics.

Aquest recull pretén retrobar els lligams que la petita història de l'escoltisme a Salt ha creat. Són un exemple d'allò que ha estat el mètode "escolta" per cadascú de nosaltres; moments d'alegria, d'amistat, de reunions, de joc, de descoberta i d'un llarg etcètera personal.

COMISSIÓ 40 ANYS

Un escoltisme obrer i camperol

Sempre hem defensat que l'escoltisme a Salt tenia una certa especificitat; jo en diria: escoltisme obrer i camperol. En el moment de la seva fundació, la composició social de la vila era formada majoritàriament per famílies treballadores del tèxtil, i als escoltes s'acostaran també fills de la darrera generació d'hortolans i pagesos. D'aquesta idiosincràcia, havia de sorgir-ne algun tret diferencial, que a casa nostra era una implicació social més compromesa, i també uns mitjans limitats.

Durant molt temps els únics locals foren les golfes de l'església de Sant Cugat, i les excursions es limitaven, sobretot, a les que es podien fer a peu i des de casa. Posteriorment, l'existència del Tren d'Olot facilità el descobriment per part d'aquells nens i joves, que vivien en un entorn molt reduït, de les Guílleries i la Garrotxa, que amb els Àngels, Sant Miquel, Sant Grau i Rocacorba, eren les bases de les sortides. Perquè a la natura hi vivíem de ple: pertot arreu camps de conreu, un Ter, les seves fonts i les deveses feien de recurs pedagògic, i a l'estiu es convertien en el lloc on els escoltes apreníem a nedar. El mar quedava molt lluny.

Malgrat tot, la tasca educativa, la creació de consciència, la cul-

tura alternativa que s'hi feia quan dic alternativa, em refereixo contrària a l'oficial, o sigui a la del règim, que era en castellà, conservadora i controlada- fou fonamental per a la vida de la majoria de nosaltres. Als Boys Scouts, hi aprenguérem allò que ens era negat a l'escola: cançons i poemes catalans, la història del país i una consciència encara difusa de la realitat social, però que més tard generaria una presa de consciència social i política en la majoria de nos-

Can Panxut i de més gran, del Núria.

L'específic escoltisme saltenc, a diferència d'altres agrupaments veïns que tenien una procedència social de classe mitjana, era un fet. -Encara recordo uns volts del primer de maig del 63 fent una enquesta sobre el significat d'aquest dia a la sortida de la fàbrica, com a activitat d'una tarda del cau.

Més tard arribà la revolució pedagògica a l'escoltisme: la coeducació, la separació de les

Fons: família Fons i Busquet

altres i culminaria en moviments tan interessants en aquell moment com la Pastera, el Trebillac i d'altres.

Potser la crítica que hi podríem fer era la nul·la relació amb el sexe femení que teníem els adolescents de la Secció. A les nostres patrulles no hi havia noies; tampoc hi eren a l'escola. D'aquí que la relació amb el sexe contrari s'hagués de cercar per altres camins, i el més adequat eren les sessions de cinema de

seccions amb Ràngers i Pioners, la formació de caps i les sortides fora dels nostres límits naturals, els campaments més lluny i de més dies. I també començà a arribar un altre temps: l'escoltisme focus de consciència i resistència hauria aviat d'afrontar la nova realitat d'un canvi al país i a les seves estructures. Però això encara és molt a prop.

XAVIER COROMINAS
Patrulla dels Senglars

L'escoltisme: una forma de viure

Al cap de poc d'haver-se iniciat l'escoltisme a Salt, vaig tenir l'oportunitat de conèixer el que va ser per a mi una de les experiències més importants de la meva joventut: l'escoltisme com una forma de viure. En aquells anys les activitats escoltes havien de competir amb la pel·lícula del dissabte a la televisió i amb les discoteques el diumenge. D'això, ben cert que ja fa molts anys, però avui encara hi ha antics escoltes que col·laboren amb el nostre agrupament i d'altres ho fem en associacions que de ben segur han nascut a redòs de l'escoltisme del nostre poble.

Sovint, els antics escoltes ens hem d'escoltar que som "kumbaia" amb un to despectiu, com si la formació que ens va donar l'escoltisme fos d'un temps que volguessin oblidar.

Avui més que mai el moviment escolta és del tot necessari en el nostre poble, però l'entorn de l'escoltisme era molt més propici ara fa quaranta anys. Considero que avui és més difícil il·lusionar els nostres nois i noies amb el missatge de servei als altres que l'escoltisme proposa. El que em preocupa, però, és que després de quaranta anys d'escoltisme i amb un nombre important d'antics escoltes, l'agrupament pateixi encara una manca de recursos molt semblant a la que tenia en els seus primers anys d'existència. Així i tot hem de felicitar-nos que puguem celebrar aquest quarantè aniversari; malgrat tot, vol dir que el moviment escolta ha arrelat ben fort en el nostre poble. Altres entitats en situacions semblants potser haurien desaparegut. El

nostre Agrupament Escolta Sant Cugat segueix fent el seu camí de servei.

"FENT CAMÍ"

La història és d'un home que estava tip de plorar. Mirà al seu voltant i va veure que la felicitat la tenia davant. Va estirar la mà per agafar-la.

- La felicitat era una flor. La va collir i encara no la tenia a la mà que ja s'havia pansit.

- La felicitat era un raig de sol. Aixecà els ulls per escalfar-se la cara i tot seguit un núvol el va apagar.

- La felicitat era una guitarra. La va acaronar amb els dits. Les cordes es posaren a grinyolar.

Quan al capvespre tornava cap a casa el bon home seguia plorant. L'endemà va seguir buscant la felicitat.

- A la vora del camí hi havia un nen que ploriquejava. Per tranquil·litzar-lo collí una flor i la li donà. La fragància de la flor els perfumà tots dos.

- Una pobra dona tremolava de fred vestida amb els seus parracs. Ell la va portar fins al sol i ell també s'hi escalfà.

- Un grup de nois cantava. Ell els acompanyà amb la seva guitarra. També ell va escoltar aquella melodia.

En tornar a casa, de nit, el bon home ja somreia de debò.

(D'un fulletó dels meus primers anys d'escolta.)

L'escoltisme de Salt sens dubte que ha ajudat a ser feliços molts nois i noies del nostre poble i espero, que per molts quaranta anys més!

JOSEP MUSELLAS I VILA

Antic escolta de l'Agrupament
Sant Cugat de Salt.

Fons: família Pons i Busquet

DEBAT "EL FUTUR DELS JOVES"

9 DE NOVEMBRE - 8 DEL VESPRE
A LES BERNARDES DE SALT

Jordi Sargatal,
director de la Fundació Territorial i Paisatge
Josep M. Nadal, rector de la UdG
Josep M. Ballarín, sacerdot i escriptor
Josep Vila, cap de l'Agrupament Escola Sant Narcís
Moderador: Emili Gispert, director d'El Punt

DEBAT "L'ESCOLTISME AVUI"

DIA: 16 DE NOVEMBRE - A LES 8 DEL VESPRE
A LES BERNARDES DE SALT

Jordi Ayza, president d'ADAIA
Marc Geronès, secretari de la Demarcació de Girona-MEGSJ
Sandra Beneyto, comissària de la Demarcació de Girona-MEGSJ
Núria Tonietti i Jep Plana, caps de l'Agrupament "Sant Cugat"
Jordi Picard, relacions internacionals del MEGSJ
Moderador: Mon Marquès, pedagog

EXPOSICIÓ:

"40 ANYS D'ESCOLTISME A SALT"

GENER I FEBRER DEL 2000 - MUSEU DE L'AIGUA

Fons: família Pons i Busquet

40 ANYS! Ostres, si jo no hi era en aque
Quaranta anys són molts anys i estic conte
ves per on ara sóc Cap d'Agrupament.
Aquests 40 anys, que amb una primera n
en el seu dia a dia han anat treballant i
mica en mica uns anys. Ells mateixos
l'escoltisme, com ara ho són els caps, no
Però, qui és el futur?

El futur som tots: els que estem en actiu a l
les adversitats i treballant amb locals o s
Avui som més ambiciosos que mai i voler
han estat escoltes i que ens agradaria qu
celebració del nostre aniversari col.labo
material, idees i treball. Ja tenim un bon
Tots formarem part del present i, per què
bé podem seguir treballant junts i forma
Això és un convit a tots aquells escolte
moment sereu benvinguts, i per als qui
l'oportunitat d'assistir als actes que fem
Des d'aquí només em queden agraïmen
temps i treball en el present i futur de l'A
Gràcies!!

BURCH constructors, s.a. Salt

- CASES
- AMPLIACIONS
- REHABILITACIÓ

c/ Pere Coll i Guitó, 3 - Tel. i Fax: 972 23 86 02
17190 SALT (Girona)

c/ Llarg, 10 - Tel. 972 23 83 71 - SALT

Fons: família Pons i Busquet

JORNADA PER A CAPS

27 DE NOVEMBRE

A L'HOTEL D'ENTITATS DE SALT
DE 9 A 1 DEL MIGDIA, AMB ESMORZAR

- Construir iglús, per **Pau Valls**
- Itineraris de natura, per **Xavier Sunyer**
- L'Excursionisme, per **Antoni Domènech**
- Jocs de pistes, per **David Brusi**

TROBADA D'AGRUPAMENTS

20 DE FEBRER - DE 9 DEL MATÍ A 6 DE LA TARDA
A LA PLAÇA DELS SOCS DE SALT

Cal portar:

- Una tenda canadenc per agrupament (farem un joc-concurs).
  - Instruments de música.
- Portar materials i projectes per mostrar als altres agrupaments.
  - Esmorzar i dinar.
- Fulards i signes d'identitat de l'Agrupament.

FESTA I ARROSSADA POPULAR

21 DE MAIG, AL PLA DELS SOCS

Fons: família Pons i Busquet

est món!
ent perquè la meitat els he viscuts d'escolta,
mirada ens semblen tants, són fruit dels qui
i tirant endavant i així sumar uns mesos i
han estat el present en cada etapa de
ois-noies, pares.

L'escoltisme construïm el futur, sobrepassant
sense, però sempre amb empena.
ern involucrar-hi tots aquells companys que
ue no fossin només el passat, sinó que en la
pressin a tots nivells a organitzar, aportar
n equip. Només hi faltes tu.
è no, amb continuïtat i ganes de passar-ho
ar part del nostre futur.
es a qui pot interessar col.laborar; en tot
i no disposeu de temps, el convit esdevé
i retrobar-nos.
nts per a tots els qui estan dedicant el seu
Agrupament.

JOSEP M. PLANA I RIBAS
Cap d'Agrupament

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix
Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

EXPOSICIONS FINS A
FINAL DEL MIL·LENI

CASA DE CULTURA
«LES BERNARDES»

- Del 13 al 30 d'octubre: ADRIÀ CREUS, d'Anglès (Pintura)
- Del 15 al 30 d'octubre: Joaquim Roura, de Banyoles (Pintura amb ordinador)
- Del 2 al 20 de novembre: Manel Palahi, de Girona (Escultura)
- Del 2 al 20 de novembre: Concurs de fotografia del Consell Comarcal del Gironès
- Del 22 de novembre al 15 de desembre: Gustau Carbó Berthold, de Cadaqués (Pintura)
- Del 16 de desembre al 10 de gener: J. M. Calleja, de Barcelona (Collage-instal·lació)

ESCOLTISME

40 ANYS D'ESCOLTISME A SALT

L'experiència de fer de

Fons: família Pons i Busquet

Fer de cap és molt més important del que moltes vegades ens podem imaginar, i potser no és fins al cap d'uns anys que ens adonem que la nostra tasca ha estat importantíssima per al creixement i desenvolupament dels nois i noies amb qui hem tingut la sort de compartir les nostres experiències i coneixements. Fer de cap és una gran responsabilitat, però també és una gran satisfacció.

Al cap dels anys, mires enrere i veus un llarg camí pel qual tu has passat; veus les diferents unitats en què has estat fent de cap i t'adones que has deixat la teva marca; que totes les reunions, els dissabtes, les sortides, els campaments, tantes hores enterrades fent de cap no han estat en va; que han servit per educar uns nois i noies, com tu quan eres noi o noia i anaves al cau per passar-t'ho bé, divertir-te, estar amb els teus amics, viure una mica més l'aventura i era el teu cap qui et guiava i t'ho ensenyava.

ALBERT VIDAL I SOLÀ
Cap de Pioners/Caravel·les

Vine a esquiar al millor preu!

Entre Setmana i Caps de Setmana

Pistes: Pal / Arnsal • Masella

Pistes: Masella • La Molina

Pistes: Vall de Núria

Pistes: Baqueira / Beret

Pistes: Baqueira / Beret

Pistes: Vall de Núria • La Molina

Tel. 93 483 83 63

Web: www.gencat.es/catalunya/ajove

PREUS ESPECIALS AMB EL JOVE

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Secretaria General de Joventut
Turisme Juvenil de Catalunya, S.A.

cap a l'Agrupament

Fons: família Pons i Busquet

Sóc la Gemma i aquest serà el tercer any que faig de cap a l'A.E. Sant Cugat de Salt. Estic dins l'escoltisme des que era petita i la meua visió del paper dels caps ha anat canviant amb el temps. Abans veia els meus caps com una mena de "super herois", enginyosos i capaços de menjar-se el món. Ara que sóc cap veig que som persones normals i corrents amb defectes com tothom, però això sí, il·lusionats per fer coses amb els nens i transmetre'ls els ideals escoltes que al llarg de tots aquests anys ens han ajudat a entendre la vida d'una determinada manera. La relació entre els nens i els caps es va fent cada cop més estreta, donat els moments compartits, sempre en un clima de llibertat i de respecte i per damunt de tot d'acceptació de tots i cadascú del grup: moments bons, divertits, íntims, d'enfadades, de jocs, d'angoixes, d'il·lusions... Ens ho passem bé fent excursions, campaments, jocs, festes... Tot això s'aconsegueix amb l'equip de caps. Intentem treballar perquè tot surti bé. No sempre aconseguim bons resultats, però el que més valoro és l'amistat i els moments que compartim. Junt amb els pares i tota la gent de l'agrupament intentem passar-ho bé d'una manera diferent.

GEMMA XIFRA I TORRENT

Tot va començar quan tenia sis anys, llavors ens anomenàvem Llops i Daines petits i Llops grans; teníem la nostra "tia Pirula" quantes hores passades... Als Llops i Daines grans comença la coeducació i el descobriment de la natura, el conill de la sort, l'abordatge, les patrulles. A Ràngers/Guies pensava ja sóc gran, bales, caminar sense parar, bestieses petites, idolatrar els caps, la promesa a Montgrí Castell, les pintades indepes com ara diuen, es formaren les pedres, coneixem el valor de la moneda, la cara i la creu de l'amor, el camí de l'amor a St. Privat. Pioners i Caravel·les: ja podem treballar sols, pensem, pobres innocents, caminem com animals i competim, Holanda, som massa petits ara ho veig, bestieses més grans, el mecanisme de la coeducació no funciona, cuinar com Déu mana. Truc que te truc, per què parlar de la unitat més entranyable, per fi som grans però no som capaços d'afrontar el que representa el truc, però els animadors animen i no defalleixen, simplement ens divertim, gaudim, Pics d'Europa i per fi el gran pas... cap... a caps!! I vet aquí el que ha estat la meua vida com a cap: l'impressionant reflex d'història com a escolta, perquè no oblidó que quan vaig ser cap em va caure el vel dels ulls i vaig veure que cada petita coseta del meu passat com a nen del cau estava amarada, xopa d'escoltisme. Per això aprofito per donar les gràcies a l'esforç de tots i totes, els i les, que han estat caps meus i de tots els que no, i dels que han intentat i aconseguit el nostre objectiu quan vaig ser cap de truc: passar-ho bé essent escolta!

Ara deixo la meua vida de cap, però de cap manera puc deixar de pensar en una manera de fer, d'educar en el fons, que es basa en un mètode enormement eficient, i que no ho dic jo, que ja és bastant, ho diuen gent del món mundial que sap de mètodes educatius. Això em dóna empena, que ja la tenia, i ganes sobrereres de continuar gaudint amb escriure de fer escoltisme. Sempre a punt!

(I els escoltes del món sencer contesten... Tan poc puc.)

ROGER ALVES I CABRATOSA

Escolta, durant 19 anys i ja venia de família, però no sóc descendent de Baden Powell.

El meu escoltisme

L'Agrupament Escolta de Salt compleix quaranta anys. Això vol dir que va néixer als anys cinquanta. En quaranta anys d'activitats, centenars i, fins i tot, milers de saltencs han passat pels seus locals i han participat en les seves activitats i en el seu projecte educatiu.

I, si passéssim balanç, ens trobaríem amb el fet que molts saltencs que han estat escoltes ocupen o han ocupat càrrecs importants, tant a nivell cívic com polític. Jo crec que un dels elements més importants de l'educació escolta (quan dic escolta em refereixo als minyons escoltes i a les noies guies) és l'educació i transmissió d'uns valors, entre els quals hi ha el servei: abans parlàvem de servei a la comunitat, ara parlem més de solidaritat. Però, en el fons, és esperit de servei. Polítics, pedagogs, presidents d'entitats cívi-ques i culturals, i ara membres actius d'ONG, han passat pels rengles de l'escoltisme. Salt n'és un exemple palès. Tinc bons amics a Salt: polítics, artistes, presidents d'entitats... gent activa en la vida i la problemàtica saltenca i en l'ajuda al mal anomenat Tercer Món.

Per exemple, cal parlar de la Pastera. Allà es van formar, culturalment i democràticament, molts joves de Salt que, ensem, eren escoltes. Recordo també l'activitat teatral de Salt, ufanosa i de qualitat: Salt ha donat artistes i directors teatrals de categoria, com també pintors, escultors, poetes. I molts han estat escoltes.

Darrerament també hi ha hagut activitats de relació-ajuda al Ter-

cer Món. Esmento l'acció Salt-Quilalí (Nicaragua), i l'Agermanament entre la parròquia de Sant Cugat i el Bisbat de Jaén, al Perú. En totes dues accions hi col·laboren escoltes i exescoltes. Jo vaig estar a l'Agrupament Escolta de Salt una mitja dotzena d'anys i en servo molt bons records. Jo em vaig relacionar molt amb els caps. També amb els nens i nenes, però fonamentalment, amb el caps. Amb aquests anys vaig veure passar-hi un estol de joves, nois i noies i alguns adults, amb els quals vaig treballar en els diversos projectes pedagògics que vam posar en marxa.

L'escoltisme ha estat per a mi i per a molta gent una activitat que ha ajudat molt a trobar sentit a la vida. Jo he tingut la sort de participar en l'escoltisme i guiatge a nivell internacional. I, pertot el món, he trobat nois i noies amb els quals he sintonitzat de seguida malgrat l'edat i les diferències de llengua i de cultura. Recordo, per exemple, un curs d'anglès, amb escoltes i guies de tot Europa. Alguns catòlics em van demanar que celebrés una missa el diumenge. La majoria dels altres, per solidaritat, hi van participar lliurement. I em van dir que els va agradar molt; era una activitat escolta més. Recordo moments forts d'amistat, com la que vaig fer amb un escolta italià en un campament prop del llac de Como. Amb aquest escolta l'amistat va anar creixent, a mesura que anàvem coincidint en activitats internacionals. Els italians tenen un humor molt fi. Recordo un congrés a Roma. Hi participava un bisbe txec que

havia estat vint anys a treballs forçats. Li vam fer explicar (en francès) la seva experiència. El seu francès era tan dolent que ens vam veure obligats a fer que un altre traduís al francès el francès del bisbe. L'italià, que seia al meu costat, amb aquell humor que només tenen els italians, em va dir: "Poverino! Vescovo e cecco" (que escoltat es pot traduir de dues maneres: Pobret! Bisbe i Txec! Però també: Pobret! Bisbe i cec! Vam riure molt. De poc si ens expulsen de la sala.)

Aquest company em va invitar a la festa major del seu poble. Hi vaig anar. La festa va acabar amb un sopar públic, a l'aire lliure, en el qual va participar tot el poble. Era ja fosc. Tothom s'anava acostant al lloc portant menjar i beguda. No cal dir que jo vaig ser l'invitat d'honor. Vam acabar al cim de la taula cantant els cors de Nabucco.

Aquest bon amic italià va morir d'un tumor. Al cel sigui.

A l'escoltisme he viscut intensament moments molt bons, moments que m'han ajudat tota la vida.

QUIM PLA I GALLART

Fons: família Pons i Busquet

L'escoltisme, un estil de vida

M'heu demanat, amics de Salt quatre paraules sobre el moviment escolta. Com tots els qui heu pertangut a aquest moviment educatiu, en tinc múltiples sensacions. I, sobretot, records gratificants. L'escoltisme ha forjat a Salt, com arreu dels pobles on el moviment ha tingut vida, diverses generacions de nois i noies educats en l'esperit crític, l'amor al país i els valors de l'Evangeli.

Què us en diré? Per mi, l'escoltisme és més que un mètode educatiu, que també ho és. És més que una escola de la natura -com es diu avui,- que també ho és. És més que una opció de fe encarnada en la humanitat d'aquestes acaballes del segle XX, que també ho és. És un estil de vida.

Avui, des d'alguns sectors que es diuen "progressistes", veiem que l'escoltisme és bescantat injustament. "Boy Scout" apareix, en aquests sectors, com a sinònim d'idealista -això sí- però càndid, somniador i romàntic. Quan la

realitat és ben diferent.

1.- L'autèntic escolta, enfront d'un món juvenil manipulat descaradament pel consumisme, toca de peus a terra; no es deixa ensibornar pels productes "de marca" ni es llança acríticament als braços de la darrera moda. No és casualitat que en els moments d'efervescència democràtica, bona part dels líders i dirigents juvenils dels partits -de tot el ventall ideològic- trobessin en l'escoltisme una deu de militants.

2.- L'autèntic escolta no es deixa tampoc seduir pels cants de sirena urbans; contraposa la bellesa, la força i la sensibilitat de la natura a la violència de l'asfalt i a l'aire viciat de les grans urbs. Aquesta educació en els valors ecològics impulsà indiscutiblement els moviments ecologistes.

3.- L'autèntic escolta és capaç de discernir, en un món marcat pel sincretisme religiós, els autèntics valors cristians. Per això és encara avui un ferment evangèlic jove i engrescador, esperança

per a l'església de demà.

Si no hagués existit, l'escoltisme s'hauria hagut d'inventar. Pels nois i noies que l'han viscut, ha significat una escola integral, de creixement constant; en l'esperit crític, en l'educació de la fe, en el respecte als drets humans i en l'esperit de la democràcia i la tolerància; en l'amor a la terra i en la vivència dels valors cristians des del noble vessant del respecte i aprofundiment que prové de les branques més humanístiques d'aquesta Europa de la qual som ciutadans: de Ramon Llull al bisbe Casaldàliga; de sant Francesc d'Assís a Joan XXIII.

Immergit en aquesta dinàmica existencial, el moviment escolta entra a l'any dos mil amb un bagatge impressionant d'experiències positives, cosa que li permet analitzar, amb perspectiva de futur, els reptes que se li presenten.

JOAN CARRERES I PÉRA

Fons: David Coll

L'Agrupament Escolta Sant Cugat

L'Agrupament Escolta Sant Cugat de Salt el formen un centenar d'infants, joves i adults amb un objectiu comú, que és l'educació en el temps de lleure.

Pertanyem al moviment de **Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya**, que té 12.000 nois i noies i 3.000 caps, repartits en 160 agrupaments. També estem associats amb els escoltes i guies d'arreu del món i tots plegats som més de 3 milions. A Salt, aquest any tenim dos **Caps d'Agrupament**, el **Conciliari**, un **Consell Assessor** i un **bon Equip de Caps** que participen en les trobades de formació. La nostra pauta de treball és el **Mètode Escolta**, que s'adapta a cada etapa dels nostres joves.

Els nois i noies estan repartits en **Castors i Llúdrigues** (grups de nens i nenes de 6 a 8 anys), **Llops i Daines** (grups de nens i nenes de 8 a 11 anys), **Ràngers i Noies Guies** (grups de nois i noies d'11 a 14 anys), **Pioners i Caravel·les** (grups de nois i noies de 14 a 17 anys) i **Truc** (grup de nois i noies de 17 a 19 anys).

Quan diem que fem servir el mètode escolta és quan la unitat es divideix en **petits grups, equips, patrulles o siscenes** i preparem activitats, jocs i pro-

jectes a la nostra mida que després els fem realitat amb l'ajuda dels **Caps**. Posteriorment fem la **revisió**. També tenim present el nostre país, la conservació de la natura i l'entorn, el servei als altres, l'amistat i el compromís personal. Valors que ens proposa la **Llei escolta i guia**. Tota aquesta dinàmica la posem en pràctica els dissabtes a la tarda al cau, a l'excursió que fem l'últim cap de setmana del mes per les nostres contrades i al campament de l'estiu que, malgrat la dificultat de trobar terrenys disponibles i tramitar permisos, encara hi ha llocs idíl·lics per parlar les tendes.

Per identificar-nos tenim el **Foulard**, que al nostre agrupament és negre i blanc i cada unitat porta la camisa de color diferent: taronja, groc, blau, vermell i verd. Segur que alguna vegada ens heu vist pel poble amb el foulard i la motxilla; podeu pensar, "això va bé", i si viatgeu per alguna ciutat estrangera i veieu escoltes i guies amb el foulard, penseu que estan en sintonia amb nosaltres a Salt. Per molts anys.

LLUÍS SOLER I BADIA

Fons: Jep Plana

- Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.
- Vivim la nostra fe i respectem les conviccions dels altres.
- Aprenem a ser útils i a fer servei.
- Som germans de tothom i treballem per la Pau.
- Som fidels al nostre país i ens sentim ciutadans del món.
- Defensem la natura i protegim la vida.
- Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots.
- Som decidits i afrontem les dificultats sense por.
- Estimem el treball i volem fer bé les coses.
- Aprenem a estimar i a jugar net.

**MIRALLS I VIDRES
OLAR, s.a.**

**DISTRIBUIDOR DE FINESTRES DE GELOSIA
I MAMPARES PER A BANY HERMÈTIQUES**

- Manipulació i col·locació de vidre pla "CLIMALIT", "SECURIT", CORBAT, LAMINATS, etc.
- Especialitzats en vidrieres artístiques, de formigó i vidres a la sorra.

c/ Joan Maragall, s/n (ctda. Pg. Països Catalans) - Apt. núm. 147
Tel. 972 23 58 11 - Fax 972 24 30 82 - 17190 SALT (Girona)

API
núm. 218

agència de la propietat immobiliària
administració de finques
gestoria administrativa

av. jaume i, 44 baixos - tels. 972 20 88 54 17001 - girona
972 20 13 35
972 21 46 08 Fax
passeig països catalans, 147 - tel. 972 24 44 92 17190 - salt

La promesa escolta, reliquia o actualitat?

Baden Powel observà, en els seus múltiples viatges pel món, que en moltes societats un nouvingut no era considerat mai un contrincant o un adversari, com ho era en els grups occidentals, eminentment competitius. En aquells altres grups s'adonà que el que s'hi incorporava de seguida que pogués hauria de donar proves de la seva vàlua, ja fos manual, intel·lectual o cultural. O sigui, havia de manifestar per què servia i com serviria el grup, tribu o poble. El grup li faria confiança i ell trobaria quin era el seu lloc a la vida. En aquests grups humans no hi havia qui s'aprofités dels altres, i tots posaven cara de gent important i eren més feliços. La felicitat era la suma de les habilitats i de les responsabilitats personals, més la **promesa** de viure en el grup i per

al grup. Així cadascú sent el grup com a seu, i tots s'ho juguen tot per a cadascú.

Amb aquesta intuïció nasqué l'escoltisme. Inventar grups a la mida de cada edat, on cada noi i noia pugui créixer, esdevenir útil als altres, i ser del grup per viure tota l'aventura: prometre-ho, donar paraula. Això és la **Promesa Escolta**: sense promesa no hi ha escoltisme.

La **promesa**, doncs, no és una reliquia sinó l'essència i, per tant, l'**actualitat** de l'escoltisme. Les esglésies cristianes es miraren l'escoltisme amb simpatia. Aquests dinamismes de la Promesa que van des de la imatge de sortir d'un món on no es pot viure per entrar en un món en què serem poble escollit, la decisió personal i la promesa de ser fidel a aquest nou poble... s'assem-

blaven molt al que el cristià viu a través de la Iniciació Cristiana (Baptisme, Confirmació, Eucaristia), i compregueren que la Promesa Escolta podia ser com una renovació personal i compromesa del que els nois cristians havien viscut de petits. La Promesa Escolta, ajudant-los a ser homes i millors ciutadans, els faria ser també millors cristians.

És veritat. Quan un llop o una daina, un rànger o una noia guia, cadascun al seu nivell, fa la seva **promesa**, els valors que subratlla són el servei, l'amistat, el respecte, la companyonia, el grup, el treball i objectius comuns, la sinceritat, l'amabilitat... i molts d'altres. I no són, tots aquests, valors cristians?

BENET GALÍ - Consiliari

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Ctra. Girona-Anglès, s/n - Tel. 972 23 15 61 - SALT (Girona)

L'escoltisme a Catalunya: *reptes per al futur*

S'equivocava qui, als inicis de la nostra democràcia, predicava la desaparició de l'associacionisme juvenil d'educació en el lleure en benefici de l'acció professional de les administracions públiques. Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya en són un excel·lent botó de mostra: no només encara hi són, sinó que en són més dels que eren. Aquesta és la primera constatació que, amb satisfacció, vull posar de manifest abans de parlar de reptes de futur que, al meu parer, de manera urgent s'ha de plantejar l'escoltisme.

Parteixo de la base que el moviment fa massa anys que està instal·lat en un "impasse". Que funciona, però ho fa des d'una inèrcia que convindria sacsejar. Que li és totalment necessari entrar en un procés de renovació i modernització. I el que és més important, parteixo de la base que Minyons Escoltes ho pot fer perquè és una entitat forta, amb un espai original i propi en l'univers educatiu actual i dels propers anys.

Els darrers vint anys han comportat pocs canvis al moviment. Si bé en repetides ocasions s'han realitzat importants debats i s'ha generat un interessant conjunt de materials de reflexió, aquests intents no s'han traduït a la pràctica. Significativament ni ha variat el nombre de socis -un lleuger augment-, ni l'organització i gestió de l'entitat, ni la proposta metodològica -fruit del debat de mètodes de finals dels setanta-, ni les activitats que s'hi realitzen, ni la proposta ideològica o d'opcions, ni els locals i infraestructures utilitzats... Per contra, durant aquests darrers vint anys la societat ha experimentat un canvi accentuadíssim a tots nivells que fa necessari el replantejament abans esmentat.

A manera d'invitació per a la discussió, en el marc de la celebració del quarantè aniversari, esmentaré una llista de reptes que considero prioritaris:

- Una formació bàsica dels caps que sigui de qualitat i que s'imparteixi en el moment de començar la seva tasca.
- Canvis en l'organització i gestió del moviment que garanteixin, amb una intensitat molt superior a l'actual, un bon suport constant als agrupaments i als caps d'unitat.
- Comptar amb un nucli actiu de professionals per facilitar la feina del voluntariat.
- Redefinir la proposta ideològica pel que fa a l'opció país i a l'opció fe.
- Sense abandonar el mètode de projectes ni l'objectiu d'educació integral, donar més preferència als temes natura i excursionisme com a àmbits d'activitat.
- Aprofitar tots els lligams mundials del moviment per desenvolupar molt més la dimensió i els contactes internacionals dels agrupaments.

Si volem són petits reptes, que ni modifiquen substancialment la proposta de valors a educar ni plantegen cap canvi metodològic profund. No em sembla necessari. Simplement persegueixen que la proposta educativa de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya pugui continuar enriquint el desenvolupament personal de moltes generacions de joves, a Salt i arreu de Catalunya.

Fons: Jep Plana

Fons: Xevi López

Fons: Jep Plana

El futur de l'escoltisme és ell mateix

Avui per avui la realitat que s'aprecia a l'escoltisme és la d'un moviment viu, implantat en el territori, amb diferències territorials, amb ganes de treballar..., dins d'una societat cada vegada menys homogènia. Per tant, la seva capacitat d'adaptar-se als canvis de la societat on viu serà el que marcarà el futur de l'escoltisme, i és alhora el seu gran repte.

Cal, però, tenir clara quina és la realitat actual dels nostres agrupaments per poder definir quin és el seu futur més immediat.

La necessitat més important és poder realitzar, a nivell de moviment, una reflexió que ens permeti descriure quins són els canvis de plantejament que cal fer per tal de poder dur a terme la feina dels diferents agrupaments sense perdre de vista la vinculació amb el moviment en si.

PLANTEJAMENTS DE FUTUR

A nivell dels agrupaments

El futur dels agrupaments s'encamina sobretot en la feina del dia a dia. És en aquesta línia que cal emmarcar els diferents punts a treballar.

- Tirar endavant una entitat amb esforç i dedicació.
- Acompanyar en el seu treball els diferents caps.
- Vetllar per la formació personal dels nois i noies i alhora dels caps.

A nivell de moviment

El futur del moviment s'encaminarà cap a la reflexió i el treball de l'ideari de l'associació per tal de poder adquirir una dimensió com a moviment des d'un punt de vista més global i no tan enfocat en la quotidianitat dels diferents agrupaments.

El moviment si fes aquest treball de reflexió sobre les seves perspectives de futur hauria de tenir en compte algunes d'aquestes línies d'anàlisi de la realitat:

- El rigor i la qualitat en l'aplicació del mètode i la filosofia escolta.
- La realitat global que les diferents entitats locals puguin expressar.
- La quantitat de membres existents i la possibilitat d'implantació més gran en el territori.
- La reflexió pedagògica de l'escoltisme com a moviment educatiu en la societat de l'any 2000.
- O tots alhora, o potser algun altre.

Tota aquesta reflexió és el que pot marcar el progrés d'un moviment avui en dia, però aquesta tasca requereix un esforç important per compaginar una capacitat organitzativa forta i estructurada i el treball dels agrupaments, amb la necessitat de reflexió per adaptar-nos a nous canvis o plantejaments envers el futur.

AQUEST TREBALL ÉS EL PROJECTE DE FUTUR DE L'ESCOLTISME.

MARC GERONÉS I SAMBOLA
Secretari i M.E. i GSJ de Catalunya
Demarcació de Girona

Fons: Truc 92

ESCOLTISME

40 ANYS D'ESCOLTISME A SALT

Fons: Jep Plana

Fons: família Pons i Busquet

Fons: Jep Plana

Fons: família Pons i Busquet

L'ACUDIT FOLL

L'ACUDIT FOLL

LA FARGA
col.labora i anuncia't!

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^e
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

**Quan trobar pis
és un problema**

**a Eugesa,
tenim la solució!**

EUGESA

CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

C. Major, 182 - SALT
Tel. 972 23 55 61

Més de 25 anys construint